

HÖGSTA DOMSTOLENS

BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 10 september 2007

T 397-07

KLAGANDE

Sprom AB, 556582-6525

Rehmsgatan 5

113 57 Stockholm

Ombud: O.B. och D.K.

MOTPART

Fenix Outdoor AB, 556110-6310

Box 209

891 25 Örnsköldsvik

Ombud: L.S. och T.P.

SAKEN

Upphovsrättsintrång

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts dom den 21 december 2006 i mål T 8982-05

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen ändrar punkten 2 a) i hovrättens domslut på så sätt att den ersättning som Sprom AB förpliktas att utge till Fenix Outdoor AB för dess rättegångskostnader vid tingsrätten bestäms till tvåhundraåtta tusen-ett-hundranittio (221 190) kr, varav 197 500 kr avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 30 november 2005 tills betalning sker.

Fenix Outdoor AB skall ersätta Sprom AB för rättegångskostnader i Högsta domstolen med åttatusensexhundrafyrtiofem (8 645) kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens avgörande tills betalning sker.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Sedan Sprom AB överklagat hovrättens dom har Högsta domstolen meddelat prövningstillstånd såvitt avser punkten 2 a) i hovrättens domslut, men inte funnit skäl att meddela prövningstillstånd i målet i övrigt.

Sprom har, såsom det får förstås, yrkat att Högsta domstolen skall undanröja hovrättens dom, punkten 2 a), och återförvisa målet i den delen till hovrätten för förnyad handläggning och prövning.

Fenix Outdoor AB (Fjällräven) har medgett att Högsta domstolen ändrar punkten 2 a) i hovrättens domslut på så sätt att Sprom förpliktas att ersätta Fjällräven för rättegångskostnader vid tingsrätten med 221 190 kr, jämte

ränta enligt 6 § räntelagen från den 30 november 2005 till dess betalning sker eller, om Högsta domstolen inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpa felet, att punkten 2 a) i hovrättens domslut undanröjs och att målet i den delen återförvisas till hovrätten för fortsatt handläggning.

Sprom har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

Fjällräven har gjort gällande att vid bifall till överklagandet omständigheterna är sådana som avses i 18 kap. 3 § eller i allt fall 18 kap. 2 § rättegångsbalken och att vardera parten därför skall stå sina rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

Genom hovrättens dom har Sprom förpliktats att ersätta Fjällräven för rättegångskostnader vid tingsrätten med ett högre belopp än vad Fjällräven yrkat. Detta fel kan utan väsentlig olägenhet avhjälpas i Högsta domstolen. Hovrättens domslut skall därför ändras i enlighet med Fjällrävens i Högsta domstolen gjorda medgivande.

I frågan om rättegångskostnaderna i Högsta domstolen har parterna anfört bl.a. följande.

Fjällräven: Fjällräven har inte fått någon begäran eller annan propå från Sprom angående det felaktiga beslutet. Om Sprom hade påpekat felet för Fjällräven så hade Fjällräven accepterat betalning med nu medgivet belopp. I stället överklagade Sprom hovrättens beslut, utan möjlighet för Fjällräven att undvika en process i den delen. Sproms agerande har orsakat båda parter

onödiga kostnader varför vardera parten skall stå sina kostnader i Högsta domstolen. Fjällräven menar, i allt fall, att saken är av det slaget att vardera parten bör bära sina rättegångskostnader enligt 18 kap. 2 § rättegångsbalken.

Sprom: Den 4 januari 2007, två veckor efter hovrättens dom, skickade Fjällräven ett brev till Sprom med krav på betalning för bl.a. rättegångskostnader, i enlighet med hovrättens domslut. Den 18 januari 2007 överklagade Sprom hovrättens dom i dess helhet med ett särskilt yrkande om återförvisning av punkten 2 a) i hovrättens domslut. Trots att Fjällräven kände till och bort känna till felet redan i samband med domens meddelande sökte man ändå driva in det felaktiga beloppet. Sprom hade inget annat val än att överklaga hovrättens dom beträffande punkten 2 a). Under dessa förutsättningar föreligger det inget utrymme att tillämpa 18 kap. 3 § rättegångsbalken i någon del. Vad gäller hänvisningen till 18 kap. 2 § avser den bestämmelsen rättsförhållanden som inte får avgöras på annat sätt än genom dom.

Fjällräven: Det är riktigt att Fjällräven framställt krav på betalning i enlighet med hovrättens dom. Fjällräven hade då inte uppmärksammat felet.

Målet angår ett dispositivt rättsförhållande varför bestämmelsen i 18 kap. 2 § rättegångsbalken inte är tillämplig.

Enligt 18 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken skall vinnande part, som inlett rättegång utan att motparten givit anledning därtill eller som eljest uppsåtligen eller genom försummelse föranlett onödig rättegång, ersätta motpartens rättegångskostnad. Om omständigheterna föranleder därtill kan i stället förordnas att vardera parten skall bära sin kostnad. Enligt andra stycket i samma paragraf kan kostnaderna också kvittas om den omstän-

dighet varav utgången berodde inte var känd för den tappande parten före rättegången och denne inte heller hade bort äga kännedom därom.

När Sprom den 18 januari 2007 överklagade hovrättens dom hade bolaget dessförinnan mottagit ett brev från Fjällräven med krav på betalning, för bl.a. rättegångskostnader i enlighet med hovrättens domslut. Fjällrävens agerande gav Sprom skäl att anta att ett överklagande krävdes för att få till stånd en ändring av hovrättens felaktiga beslut. Det kan därför inte, särskilt med beaktande av den korta tid som stod till buds från det att Sprom fick del av kravbrevet och till dess överklagandefristen löpte ut, anses ha varit onödigt att begära prövning av beslutet i högre rätt. Att Fjällräven enligt egen uppgift skulle ha medgett att inte kräva mer ersättning än vad bolaget yrkat i hovrätten om Sprom hade uppmärksammat Fjällräven på felet, föranleder ingen annan bedömning. Inte heller den omständigheten att Fjällräven inte hade upptäckt felet innan Sprom framställde sitt yrkande i överklagandet till Högsta domstolen utgör skäl att vid en prövning av rättegångskostnadernas fördelning mellan parterna enligt rättegångsbalkens regler kvitta kostnaderna, eftersom Fjällräven vid mottagandet av hovrättens dom borde ha uppmärksammat att ersättning för rättegångskostnader utdömts med ett högre belopp än vad Fjällräven yrkat. Det saknas därför skäl att frångå huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken att förlorande part skall ersätta motpartens rättegångskostnader.

Fjällräven skall således ersätta Sprom för rättegångskostnader i Högsta domstolen. Det yrkade beloppet är skäligt.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gertrud Lennander, Severin Blomstrand, Torgny Håstad, Marianne Lundius och Anna Skarhed (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Rikard Backelin